Tiende jaer. Nr 151. Zaterdag, 19 December 1863.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt s'dingsdags, s'donderdags en zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLÉE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, aanmeldingen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad.
» » 8 fr. buiten »
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel . . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 19 DECEMBER.

Er hebben deze week in de kamer een paer stemmingen plaets gehad welke verdienen niet onaengemerkt voorby te gaen. Men herinnert zich de laetste kiezingen van Brugge en Bastogne waer de liberale kandidaten door de katholyken verslagen werden. Te Brugge werd de liberale Devaux vervangen door M. Soenens, katholyke kandidaet, en te Bastogne werd M. Van Hoorde, katholyke kandidaet, gekozen in plaets van den liberalen M. d'Hoffschmidt. Men begrypt dat deze dubbele nederlaeg voldoende was om alles in het werk te stellen ten einde MM. Soenens en Van Hoorde van de kamer verwyderd te houden.

Deze week moest er in de kamer gestemd worden voor of tegen de gelding dezer beide kiezingen. Gelyk het wel te voorzien was, waren alle liberale kopstukken op den post om de kiezingen te vernietigen, en de katholyke gekozen van Brugge en Bastogne werden met *eene* stem meerderheid uit de kamer gestooten.

Wy achten het ons ten pligte, te verklaren dat alle representanten van Limburg, op eene uitzondering na, — tegen dezen hatelyken en partydigen maetregel gestemd hebben. M. de graef Max de Renesse alleen heeft goed gevonden van het wankelend liberael ministerie in stand te houden en zyne stem is voldoende geweest om het ministerie, dat, volgens ons het vertrouwen van het land niet meer geniet, van den ondergang te redden. Twee mael in acht dagen heeft M. de Renesse de katholyke gezindheid bestreden aen de welke hy nogtans zyne kiezing te danken heeft; twee mael heeft het aen zyne stem alleen gehouden dat het land misschien voor altyd verlost werd van de dwingelandy van een ministerie dat in alle omstandigheden door het land veroordeeld wordt. Had M. de Renesse, die altyd zyn mandaet aen de katholyke meerderheid moest danken, gestemd in den zin die het arrondissement Tongeren beziet, of had hy zich slechts willen onthouden gelyk het M. Nelis, een liberael representant gedaen heeft, dan werd de liberale trek onzer ministers onmogelyk. Wy laten de kiezers van ons arrondissement oordeelen of M. de graef de Renesse, de opregte tolk hunner denkwyze geweest is.

De *Courrier de Bruxelles* zegt dat het tegenwoordig ministerie gansch uiteen is geschokt. M. Frère, van den Koning de ontbinding der Kamers niet kunnende bekomen, zal zyn ontslag geven met MM. Rogier en Tesch. 'T is waerschynlyk dat MM. Van den Peereboom en Van der Stichelen aen het ministerie zullen blyven; wat M. Chazal betreft, men zegt dat hy met een nieuw ministerie in bediening zal blyven.

Zoo dat de vernietiging der kiezingen van Brugge het ministerie al niet veel zal gebaet hebben.

Het volgend nieuws zou integendeel doen gelooven dat het ministerie van zin is nog eenige weken, ten minsten tot na den uitslag der nieuwe kiezingen van Brugge, aen het roer te blyven.

« De zittingen van den Senaet zullen voortaen 's morgens plaets hebben in plaets van 's namiddags. Immers, het kabinet heeft zoo eene groote meerderheid in de Kamers, dat een of twee ministers in den Senaet moetende tegenwoordig zyn, middelerwyl geheel het spel zou kunnen in duigen vallen. »

Bierbrouweryen.

In de algemeene vergadering der landbouwmaetschappyen van België is besloten geworden van een petitionnement aen de Kamers te rigten om de vermindering te vragen der accyns regten die sedert 1860 zoo zwaer wegen op de voornaemste voortbrengsels des landbouws en byzonderlyk op het bier.

In de tegenwoordige sessie der wetgevende Kamers moet de herziening der wet van 1860 plaets hebben. Het oogenblik is dus gekomen voor de landbouwers om de aendacht der Kamers in te roepen op den toestand waerin de landbouw-nyverheid verkeert ten gevolge der hooge accyns regten welke sedert vier jaren op haer wegen en welke allengskens den ondergang der brouweryen zullen te weeg brengen.

Het bier is om zoo te zeggen de eenige drank van den burger, van den landbouwman, van den arbeider; want de wyn, uitheemsch voortbrengsel, is slechts een buitengewoone weelde-drank. En nogtans de accyns regten op het inlandsch bier zyn door de wet van 1860 byna van honderd per honderd verhoogd geworden. (Voor 1860 beliepen de regten fr. 2,05 per hektoliter; thans bedragen dezelve 4 fr.

Deze verhooging heeft eenen gevoeligen slag toegebragt aen een groot getal wettige belangens; landbouwers, nyveraers, werklieden, verbruikers, alle zyn getroffen door eene verhooging van regten des te onregtvaerdiger daer dezelve gepaerd gaet met eene vermindering van douaen-regten op den vreemden wyn. Ook het landbouw genootschap, vele koophandels Kamers en verscheidene provinciale-raden hebben hunne poogingen zamen gespannen om regt te doen wedervaren aen de billyke klagten welke de verhooging der regten op het bier hebben doen ontstaen.

Wy manen alle belanghebbende aen, zich van hunnen kant tot de Kamers te wenden om de accyns regten op het inlandsch bier terug te brengen op den taks waerop dezelve bestond voor het jaer 1860 of ten minste om de verhooging van de helft te verminderen.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

Gisteren, by den aenvang der zitting, heeft het bureel kennis gegeven van verschillige petitien waeronder er sommige van het grootste belang zyn.

De provinciale raed van Antwerpen vraegt eene wet welke voor het bestuer en voor de geregtshoven het gebruik der talen, in België gebezigd, zou regelen.

Inwooners van Gent vragen dat de ambtenaers der bestuerlyke orde en die der regterlyke orde zouden verpligt zyn bewyzen te geven dat zy de tael kennen gesproken door de bevolking hunner omschryving.

Die petitiën worden ondersteund door MM. Coomans en Delaet, met vraeg om een spoedig verslag.

Talryke petitien zyn nog ingekomen tot vermindering der accyns regten op de bieren, ten gevolge der wet van 1860 betrekkelyk de afschafling van het oktrooi.

De trein die te Tongeren aenkomt om half twee 's middags is gisteren uit het spoor geloopen kort by de statie van Tongeren. Er zyn geene ongelukken te betreuren. Reeds voor den avond was de weg ontruimd en de dienst hernomen.

Door verschillige koninglyke besluiten zyn subsidien toegestaen aen de volgende gemeenten van Limburg, voor bouwing, verbetering of vergrooting der gemeente-school:

Achel, 6,335 fr. Bocholt, 300; Exel, 4,908; Gors-op-Leeuw, 3,800; Jeuck, 180; Guygoven, 300; Kerkom, 4,800; Munsterbilsen, 3,600; Piringen, 172; Tongeren, 200; Wellen, 5,100.

De gemeente Corthys, Gingelom, Niel en Stevoort zyn gemagtigd geworden om buitengewoone opcentiemen te heffen op de grondlasten, het persoonneel en de paienten, om de gemeentelyke uitgaven te bestryden.

OTYLIA.

EPISOOD UIT DEN OPSTAND VAN POLEN.

(*Vervolg.*)

Na de aenslagen tegen de natie gepleegd, herinnerd te hebben, bad de priester voor de kampvechters der heilige zaek; daerna riep hy uit:

— Laet ons dien beker ledigen ter eere van de overledenen, van die welke voor Polen gestorven zyn of sneuvelen zullen; want door zich voor het vaderland op te offeren, zyn zy helden op deze wereld, en martelaren in den hemel!

Die dronk bragt geestdriftig en vervoering te weeg; toen het een weinig stiller geworden was, rigtte graef Julian zich op, en zegde:

— Otylia, gy weet hoe dierbaer gy my zyt! gy weet dat ik voor u myne beide handen, myne oogen en tot den laesten druppel bloeds zou geven; doch ik zweer by de onverbreekbare liefde welke ik u toedraeg, en by het heil myner onsterfelyke ziel, ik zweer my uit uwe armen te zullen rukken, om naer den stryd te snellen by den eersten oproep die het nationale gouvernement aen de patriotten van Litthauwen zal doen! En ik zal dien eed niet verbreken!

Otylia rigtte zich op hare beurt op, en met eene zonderling zachte en krachtige stem, zegde zy:

— Ik behoor u toe, Julian; doch vrees niet dat myne liefde u ooit weemoedig zal doen worden. Verre van u terug te houden, zal ik eerder u tot de zelfopoffering, als moest deze tot den dood zyn, aensporen. Zoolang de Russen den grond van Litthauwen of Polen zullen betreden, zullen de regten der vrouw slechts na die des vaderlands komen, en het is de pligt der vrouwen hare zonen, broeders en echtgenooten naer den stryd te zenden.

Er ontstond eene diepe stilte; al de herten klopten eenstemmig, al de gedachten waren op het schitterende visioen: het groote, onafhankelyke en vrye Polen! gerigt.

De blikken van Otylia hadden zich werktuigelyk naer een van de vensters der zael gerigt; zy zag den Raskolnik, die haer met zyn zelfden wilden blik scheen te willen verslinden. Zy uitte een ligten kreet en liet zich op haren stoel vallen.

— God! wat hebt gy, myne welbeminde? vroeg Julian.

— Ik ben een weinig ontroerd, antwoordde het jonge meisje, wier lippen kleurloos geworden waren.

Zy zag op nieuw verschrikt naer den kant van het venster, doch de Raskolnik was verdwenen. Hoe was hy daer gekomen? Dit kwam omdat men op Nowy Dwor gewoon was niemand af te wyzen, en gedurende die huwelyksfeesten waren landgenooten en vreemdelingen er welkome gasten.

Nadat men op de welvaert der verloofden, bloedverwanten en vrienden gedronken had, bragt het famielie opperhoofd den traditionneelen toast: *Beminnen wy elkander!* uit.

Op dit oogenblik trad er een man in de feestzael. Zyn hair was op zyn voorhoofd kael afgeschoren; doch langs achter droeg hy hetzelve zoo lang, dat het op zyne schonders nederviel. Zyn kleedsel bestond in een gryzen frak, breede broek en bruin lederen leersjes van den litthauwschen boer; doch in zyne oogen schitterde er een somber vuer en zyne trekken droegen de kenteekens eener gansch krachtdadige soldaten houding.

— Graef Julian? vroeg hy.

— Dit ben ik, antwoordde de verloofde van Otylia zich oprigtende.

De man overhandigde hem een gesloten en verzegeld papier. Op het adres las men: *Nationael gouvernement!* en op den zegel bemerkte men den poolschen arend, den litthauwschen ruiter en den aertsengel Michiel, vereenigd in den zelfden schild met de koninklyke kroon der Jagellons, met het opschrift van boven *vryheid, gelykheid* en *onafhankelykheid* van onder.

Graef Julian opende het papier en las met luider stemme:

« Gezien het manifest en de ukase van den czaer van
» Rusland, gedagteekend 31 mei (12 april 1863), waerin
» de czaer belooft genade te verleenen aen de Polen, welke
» voor de onafhankelykheid des vaderlands stryden, indien
» zy voor den 13 mei van het loopende jaer de wapenen
» afleggen.

» Overwegende, dat duizende Polen, *welke de wapenen*
» *nog niet opgenomen hebben*, dagelyks in de citadellen
» gevangen gezet, naer Siberië gebannen of by het leger
» van den Kaukasus ingelyfd worden;

» Overwegende, dat de russische troepen de *weerlooze*
» *lieden* vermoorden, en dat men dientengevolge door het
» afleggen der wapenen, alleenlyk het getal der slagtoffers
» zou vermeerderen;

» Overwegende dat de oorlog met den russischen over-
» weldiger niet is aengegaen met het doel om zekere ver-
» gunningen te bekomen, maer wel met het eenige doel om
» de onafhankelykheid van gansch Polen terug te winnen
» in de grenzen welke het voor de verdeeling had;

» In antwoord op het manifest en de ukase van den czaer,
» kondigt het besturend komiteit der litthauwsche en
» rutheniaensche provinciën, het volgende af:

« *De nationale worsteling zal op al de punten van*
» *Litthauwen en Ruthenië voortduren, zoolang men den*
» *laesten russischen soldaet, niet zal verdreven hebben,*
» *of zoolang er een edelmoedig hert zal kloppen.* »

» Wilna, 3 mei 1863. »

Dit dekreet ging met een ander papier gepaerd.